

של צים אביך. דקטנות היו אצל גדולות אדם קוצע להם מקום: **קרונות.** עשויות לצני אדם: אי משום דסבר כרבי אליעזר. דלמנר במסכת ע"ו (דף ל"ה) יין מותר בחמות אדם: אי משום אימא דני נשיא. שהיה הנכרי המצויא ירא מן המלכות. ומשום דליירי ר' אבה בר כהנא לעיל גבי נחש נקט כל הני בשמיהו: **מתנאי** אס בשביל ישראל אסור. מדרבנן: מילא מיס. מצור כרה"ר: כגש. עושין כספיה גדולה לירד צו מספיה לנשה: גמ' נר לאחד נר למאה. כיון דנכרי לנרכו הדליקו ליכא למימר דבשביל ישראל אפיש: כגש למא לי. הא דומיא דנר הוא כגש לאחד כגש למאה: מאילי אחריו ישראל את בהמתו. ואחריו דוקא נקט ככולהו דנכרי לנורך עגמו עבד: אכל מיריו אסור. קס"ד דעבד נמי אדעתא דידיה: מעמיד אדם בהמתו על גבי עשבים. מחזירים: בשבת. לרעות וליכא למימר שמה יתלוש ויאכיל: ואינו מעמיד ע"ג מוקפה. שמה יטול צידו ויאכיל והא נמי מוקפין נינהו לגבי טלטול דלחמול הוו מחזירין: דקאים ליה נאפה. שלא תפנה למקום אחר: ואולא ואכלה. אכל הוא אינו עומד על העשבים קרוב להם דניחוש לשמה יטול ויאכיל: מכירו הוה. שהרי כספיה היה בא עמו: שלא כפניו הוה. כעשאו לא היה רצן גמליאל שס לענין ליה: נר לאחד נר למאה. כגש לאחד כגש למאה אכל גבי עשבים כשהוא מכירו מרצה בשבילו: הואיל ושלא כפניו כו'. קשיא לרצה דשמעין מינה דכפניו אסור ואע"פ שאין כאן מרצה בשבילו: אימא הואיל ועשאו נרד צו. וטעמא לאו משום שלא כפניו הוא אלא הכי הוה מעשה: מוסר לרחוק צה מיד. למנאלי שבת: כדני שיחמו חמין. שלא יהנה בנה שהקדימו להסח בשבת וכן כלל מעשה שבת נתנו חכמים שיעור להמתין לערב כדני שיעשו. והא הכל דחיימוס לאחד חיימוס למאה דצבת אחת מחממין וקמי אס רוב ישראל דהוי דומיא דמכירו דמסקי אדעתיה לעשות אף בשבילו אסור ואע"ג דללא כפניו וקשיא צין לכאני צין לרצה: אדעתא דרובא מחממי. ועיקר חילול השבת בשבילם אכל נכרי וישראל דנכרי אדעתא דנפשיה הוא דעבד שרי לכאני שלא כפניו ולרצה אפי' כפניו: נר

הגרות הב"ח
(א) תוס' ד"ה משקע וכו' שמתלה היה יכול לירך ולשתות סה והבית נכרי דק"ה ר"י:

מוסף רש"י
מעמיד אדם בהמתו על גבי עשבים. מחזירים צניס ומאכיל לה. דלא חמיר עיניה אסור שמה. אכל אסור מוקפה קיל ליה וחייסין בלמא שקיל צניס ופלי לה (עובדין טו).

הדרן ערך בל כתבי

רב נסים גאון

אי משום דסבר לה כו' אליעזר דא' הייש לויפא. ומימר דר' אליעזר במס' ע"ו אין מעמידין בהמה וכו' [א] דתניא אחד הלוקח ואחד השוכר בית כו'. ר' אליעזר מתיב בשמיהו. ואמרו מר כרי כו' אליעזר רבנן עליה דר' אליעזר בחותם אחד כו'. ובפרק השוכר את הפועלין [פ] דף טו אמרו וכו' אחרת קיימא לן כותיה דרשב"ג וכו' דר' אליעזר דלא הייש לויפא.

פליק פ"ק בל כתבי הקודש

רבינו הגנאל

אמר ר"ה כמותן של בית אביך. שיהי גיטלת כידו אחת שרי. ניטלת כבי ידים לא אתחבריה לן בדיא. וכן קרונות של בית רבי הניטלין בשני בני אדם לא אימתא רבי נשיאה. נכרי לשתות יין הבא בקרונות של נכרים בחותם אחת, ולא ידענא אי משום דסבר לה כו' אליעזר אי משום אימתא רבי נשיאה. נכרי שהדליק את הני. ת"ד גבי שליטק עשבים מאכיל אחריו ישראל ואם בשביל ישראל אסור. וכן מילא מיס להשקות בהמתו וכו'. כו' בגי שאינו מכירו אבל אם מכירו אסור. תא שמע עיר של ישראל וגוים דרין כו'. הדרן ערך בל כתבי הקודש

כל כתבי פרק ששה עשר שבת קרב.

אמר ליה כמותן של בית אביך. פי' שהם גדולים או קטנים דאית להו חידקי כמו שפירשתי לעיל (דף ל"ה) ט: **משתמש** ישראל אורה. ולא גזרינן שמה ידליק כדגרינן כפ"ק דצ"ה (דף ג.) פירות הנושרין שמה יעלה ויתלוש ונמשקין שזבו שמה יסחוט משום דסמיטה ותלישה הם קלים לעשות ואדם להוט אחריהם לפי שהן דבר אכילה אצל כלל בני דכחא אינן קלין לעשות כל כך ואין אדם להוט אחריהן: **ואם** בשביל ישראל אסור. נראה דאסור לכל ישראל דדוקא צחוק למחוס דרבנן אמר צפרק כלל מערבין (עירובין דף ט.) וצחוק דלין (צ"ה דף כה.) הלא בשביל ישראל זה מותר לישראל אחר אצל צאיסורא דאורייתא כי הכל לא ואע"ג דשראל המבשל בשבת בשוגג יאכל' הסם לא חייסין אי שרית ליה לאכול דילמא אמי לצשולי צמוזד דהא איכא אסור סקילה ותמיר עליה' אצל נכרי העושה לנורך ישראל אי שרית ליה' אמי למימר לנכרי לעשות בשביליה ולא דמי להא דלמנר לעיל' נכרי שגא לכבות אינן אומרים לו ככה ואל תבנה והכל אסור כשעושה בשביל ישראל דכי אמרינן דנכרי אדעתא דנפשיה קא עבד הנימ' ציבוי וכיוצא צו שאין ישראל נהנה צמעשה הנכרי אצל הכל שגוף ישראל נהנה צמעשה של נכרי לא אמרינן אדעתא דנפשיה קעבד הואיל והנכרי מתכוין להנאתו כן פירש רבנן צמשון חוקן:

משקה אחריו ישראל ואם בשביל ישראל אסור. אומר ר"ת מדנקט בהמתו ולא נקט מילא מיס לעגמו דווקא להשקות בהמתו אסור משום' שלא היה יכול להביאה לתוך הצור' אכל הוא עצמו שרי' דמטפס ועולה ומשס ויורד וכן שיכול ליכנס לתוך הצור ולשתות לו אסור לו בשביל שמילא אותם נכרי והא דאסרינן בגמר' נכרי שליטק עשבים לנורך ישראל אפי' צ' דשראל יכול להעמיד בהמתו על גבי העשבים צמחור' אומר ר"ת דהתם נמי איירי צתרי צברי דנהרא שלא היה יכול ל' להביא הצהמה לשס' ואע"ג דק' צנא דמילא לה מיס חידוש דהיתכא קתמו לה כדמוכח בגמר' מיהא צהמתו משום אסורא נקט לה וסי' אליהו הביא ראיה להמיר מפירות שינאו חוקן למחוס וחזרו שלא הפסידו היתרין

הראשון כדלמנר צפרק מי שהוציא חורו ה"ה המימ' שמתחילה איה יכול (ט) לצא סס והציו' צ' דך רה"ר דשרו' ולא דמי דהתם לא אדעבד' צהו אסורא דאורייתא מיהו לענין אותו ישראל

עגמו לא מנינו חילוק וכו' אומר דה"ה לישראל עגמו אסור וכו' והא הכא דהוי דומיא דמכירו הואיל ורצה נינהו אסוק דעתיה להדליק אף בשבילם אסור: אדעתא

עגמו לא מנינו חילוק וכו' אומר דה"ה לישראל עגמו אסור וכו' והא הכא דהוי דומיא דמכירו הואיל ורצה נינהו אסוק דעתיה להדליק אף בשבילם אסור: אדעתא

עגמו לא מנינו חילוק וכו' אומר דה"ה לישראל עגמו אסור וכו' והא הכא דהוי דומיא דמכירו הואיל ורצה נינהו אסוק דעתיה להדליק אף בשבילם אסור: אדעתא

עגמו לא מנינו חילוק וכו' אומר דה"ה לישראל עגמו אסור וכו' והא הכא דהוי דומיא דמכירו הואיל ורצה נינהו אסוק דעתיה להדליק אף בשבילם אסור: אדעתא

עגמו לא מנינו חילוק וכו' אומר דה"ה לישראל עגמו אסור וכו' והא הכא דהוי דומיא דמכירו הואיל ורצה נינהו אסוק דעתיה להדליק אף בשבילם אסור: אדעתא

עגמו לא מנינו חילוק וכו' אומר דה"ה לישראל עגמו אסור וכו' והא הכא דהוי דומיא דמכירו הואיל ורצה נינהו אסוק דעתיה להדליק אף בשבילם אסור: אדעתא

עגמו לא מנינו חילוק וכו' אומר דה"ה לישראל עגמו אסור וכו' והא הכא דהוי דומיא דמכירו הואיל ורצה נינהו אסוק דעתיה להדליק אף בשבילם אסור: אדעתא

עגמו לא מנינו חילוק וכו' אומר דה"ה לישראל עגמו אסור וכו' והא הכא דהוי דומיא דמכירו הואיל ורצה נינהו אסוק דעתיה להדליק אף בשבילם אסור: אדעתא

עגמו לא מנינו חילוק וכו' אומר דה"ה לישראל עגמו אסור וכו' והא הכא דהוי דומיא דמכירו הואיל ורצה נינהו אסוק דעתיה להדליק אף בשבילם אסור: אדעתא

עגמו לא מנינו חילוק וכו' אומר דה"ה לישראל עגמו אסור וכו' והא הכא דהוי דומיא דמכירו הואיל ורצה נינהו אסוק דעתיה להדליק אף בשבילם אסור: אדעתא

עגמו לא מנינו חילוק וכו' אומר דה"ה לישראל עגמו אסור וכו' והא הכא דהוי דומיא דמכירו הואיל ורצה נינהו אסוק דעתיה להדליק אף בשבילם אסור: אדעתא

עין משפט נר מצוה

א מ"י פ"ג מהלכות מלכות אסורות ש"ע סגמ לאין קלת טור ש"ע י"ד סימן ק"ח ספק א' סימן ק"ט ספק ב':

א ב מ"י פ"ג מהלכות שבת הלכה ב ג סגמ לאין סה ט"ע א"ח סימן רעו ספק א' וסימן סה ספק יא וי':

א ג ד מ"י וסגמ סס ט"ע א"ח סימן סה ספק א' יא':

א ה ו מ"י כ"ה מהל' שבת הלכה לו סגמ סס ט"ע א"ח סימן סה ספק יג וסימן סה ספק יא':

א ז ד מ"י פ"ו סס ה"ד וסגמ סס טור ש"ע סס:

א ח ה מ"י סס הלכה א סגמ סס ט"ע א"ח סימן סס ט"ע יג:

א ט ו מ"י סס הלכה ד סגמ סס ט"ע א"ח סימן רעו ספק ב':

א י ז מ"י סס הלכה ז סגמ סס ט"ע א"ח סימן רעו ספק ב':

א י א מ"י סס הלכה ח סגמ סס ט"ע א"ח סימן רעו ספק ב':

א י ב מ"י סס הלכה ט סגמ סס ט"ע א"ח סימן רעו ספק ב':

א י ג מ"י סס הלכה י סגמ סס ט"ע א"ח סימן רעו ספק ב':

א י ד מ"י סס הלכה י"א סגמ סס ט"ע א"ח סימן רעו ספק ב':

א י ה מ"י סס הלכה י"ב סגמ סס ט"ע א"ח סימן רעו ספק ב':

א י ו מ"י סס הלכה י"ג סגמ סס ט"ע א"ח סימן רעו ספק ב':

א י ז מ"י סס הלכה י"ד סגמ סס ט"ע א"ח סימן רעו ספק ב':

א י ח מ"י סס הלכה י"ה סגמ סס ט"ע א"ח סימן רעו ספק ב':